

Mindeord for Dorte Schjerbeck

Dorte Schjerbeck er død d. 23. november 2015, - 68 år gammel.

Dorte var en ildsjæl af en helt speciel støbning, - ergoterapeut, Castillo Morales terapeut og underviser til en fingerspids.

På forbilledlig vis har hun med sin grundighed, perfektionisme og kolossale faglige viden sat sig ind i bl.a. dysfagiens mange aspekter, fordi det var påkrævet i hendes arbejde med patienter med hoved-halscancer på Herlev Sygehus. Dorte var nødt til dette!

Efter at have været væk fra faget i 20 år pga. ophold i udlandet, som diplomatfrue, kom hun tilbage til Danmark og fik arbejde, men var med egne ord: Fagligt blank.

Denne tilstand varede kun kort, for Dorte var dedikeret i forhold til de ting, som hun beskæftigede sig med. Det vigtigste for Dorte var, altid at yde en kompetent faglig indsats i forhold til patienterne. Hun søgte ganske uegennyttigt al den viden, der findes vedr. dysfagi.

Hun betalte selv de dyre fagkurser og brugte sine ferier herpå. Og Dortes eneste ambition var, at yde den bedst mulige hjælp til patienterne. Det gjorde hun hver gang på samme nænsomme, nærværende og empatiske måde, der var så kendetegnende for Dorte.

Dorte fik efterhånden private patienter, fordi rygtet om hendes store faglige kunnen bredte sig som ringe i vandet. Så efter få år kunne Dorte leve af sin free lance-virksomhed.

Dorte havde aldrig fri, fordi der altid lige var noget, som skulle gøres, eller nogen, som havde behov for hendes hjælp. Ingen opgave eller afstand var hverken for stor eller for lille for Dorte, når hun så, at hun kunne være medvirkende til at øge et andet menneskes livskvalitet.

Som 64-årig, i en alder, hvor mange andre på arbejdsmarkedet længe før har valgt at gå på efterløn, og med kun et halvt år til et liv som folkepensionist, tog Dorte en afgørende beslutning og realiserede drømmen om at åbne egen praksis.

Åbningen af Praksis for Ergoterapi i Virum i 2012 blev banebrydende, som den første private ergoterapeutiske praksis i Danmark for rehabilitering af børn og voksne med neurologisk skade. Dette var stort for Dorte, og hun var stolt af og lykkelig over, at kunne dele praksis med 2 andre terapeuter, som lejede sig ind. Med plads til flere var det Dortes vision, at det også skulle blive den første tværfaglige praksis, så behandlingen af det hele menneske kunne samles på ét sted.

Det var ikke nødvendigt for Dorte at lave reklame for sin praksis – patienterne stod i kø!

Takket være Dortes utrættelige og fagligt dygtige indsats over for patienter med dysfagi, har så mange opnået at kunne indtage et måltid selv. Af samme grund har en patient endda kunnet udskrives fra plejehjemmet til egen bolig og rækken af gode resultater af Dortes behandling ved alle former for neurologiske skader er lang, og ligger som perler på en snor og vidner herom.

Dortes ihærdige indsats og evne til at engagere alle faggrupper og pårørende i nærmiljøet og lære dem til at bruge de teknikker, som giver patienten den størst mulige selvstændighed, er af afgørende betydning for at opnå disse gode resultater. Derfor mødtes Dorte både tidligt og sent med alle tilknyttede personer, så indsatsen blev hverdagspraksis for patienten.

På denne måde var Dorthe i allerhøjeste grad med til at manifestere ergoterapi, som en nødvendig faglighed i forhold til dysfagi.

I kampen for patienterne holdt Dorthe ikke sin imponerende viden for sig selv, men underviste gerne i emnet, fordi det var vigtigt at få udbredt viden om, hvordan man hjælper mennesker med dysfagi og neurologisk rehabilitering som helhed.

Som underviser var Dorthe en ydmyg person, men med sit store engagement og dybdegående viden og erfaring "brændte hun igennem", så alle deltagere sugede til sig, bl.a. fordi Dorthe mestrede kunsten at gøre stoffet praktisk anvendeligt.

Som det meget grundige menneske, hun var, brugte hun al den viden, som er tilgængelig vedr. dysfagi. På bedste ergoterapeutfaglige vis var hun helhedsorienteret, og satte det som mål, at patienten skal blive så aktivt deltagende som muligt i sit eget liv.

Dorthe bekendte sig ikke til et bestemt koncept, men da hun blev certificeret Castillo Morales terapeut i 2003 og efterfølgende Maestra Castillo Morales Amadeus i 2011, fik hun den faglige opkvalificering, som behandler og underviser, som forenede Dorthes personlige og faglige essens til et virksomt, effektivt og dynamisk redskab, der præcist kunne nå alle hendes patienter og kursister. På de første 5 tværfaglige Introduktionskurser til Dr. Castillo Morales Koncept, hvor Dorthe har undervist, har hun i alle efterfølgende evalueringsskemaer fået umådelig meget ros.

Dette drejer sig om 138 kursister med vidt forskellig baggrund og uddannelse!

Dorthes indsats inden for dysfagi har i højeste grad medvirket til, at vi som ergoterapeuter har fået en langt større bevågenhed på området. At Dorthe altid praktiserede og pointerede, at indsatsen skal ske i et tværfagligt samarbejde, er i højeste grad med til at cementere ergoterapi, som en vigtig del af tværfagligheden, og derfor kan vi nu glæde os over, at dysfagi er blevet et ergoterapeutfagligt specialismråde.

Desværre fik Dorthe kun lov til at arbejde aktivt i Ergoterapeutisk Praksis i Virum i 1½ år, før hun blev alvorlig syg af cancer globalt med metastaser i hjernen. Hun fravalgte bevidst al kemo- og strålebehandling, - undtaget strålebehandling på en enkelt metastase i rygsøjlen, fordi hun hellere ville kunne være nærværende og kende og kommunikere med hendes børn, børnebørn, venner, familie og kollegaer, fremfor at miste evnen hertil for at forlænge livstiden.

Dorthe besluttede, at donere praksis til de terapeuter, der arbejdede der, så hendes livs drøm kunne videreføres og i dag er dette unikke behandlingssted i fortsat succesfuld udvikling, - også tværfagligt.

Dorthes appetit på livet og hendes ukuelige viljestyrke gav hende trods alle odds, livet i mere end 2 år efter at diagnosen blev stillet. Gennem hele sygdomsforløbet har Dorthe været et forbillede på, hvordan man kan bruge sin ergoterapeutfaglige viden i forhold til sig selv: Hvordan man bedst mestrer dagligdagen med begrænsede resurser og med værdigheden i behold. På smukkeste vis har Dorthe formået at gøre det lettere for sine børn, venner og fagpersoner at bistå med den hjælp, der var behov for, for Dorthe var afklaret, klarsynet og et meget ydmygt menneske, som aldrig gjorde noget halvt. Derfor var alt forberedt til den sidste rejse.

Dorthe har foretaget så mange rejser i sit spændende og usædvanlige liv. Denne gang vender hun ikke tilbage, og alle vi, som har været så heldige at lære Dorthe at kende, står tilbage med et ubeskriveligt

tomrum, men også med den store rigdom og inspiration det har været at møde en stor og passioneret personlighed, som ofte på trods, var utrættelig på alle måder.

Dorthe var optaget af mange, mange aktiviteter og gøremål og nåede så mange mål i sit liv.

Dorthe var på alle måder et smukt menneske – i sit ydre såvel som i sit indre. En ildsjæl præget af en aldrig svigtende respekt for sine medmennesker. Et sjældent og fint menneske med stor humor, charme og hjertevarme.

Vores tanker går til hele Dorthes familie, - hendes fire børn i henholdsvis Sønderjylland, Kina og København, - til svigerbørn og alle børnebørnene, som har mistet en dedikeret og vidunderlig bedstemor.

Æret være Dorthe Schjerbecks minde

d. 3. december 2015

På vegne af Association Castillo Morales Danmark

Lene Mikkelsen og Inge Krügermeier